

متن پرسش

سلام استاد: خسته ام استاد. سعی می‌کنم جدی باشم همانطور که فرمودید، برای عده‌ای معرفت نفس می‌گویم، فصوص می‌خوانم، منازلتان را می‌خوانم، جلسات شما را سعی می‌کنم بیایم، فکر کنم، تضرعی شاید داشته باشم، دغدغه عرفان را دارم اما بخدا قسم بعضی اوقات بسیار کم می‌آورم، برمی‌گردم! مثلاً امروز ظهر نماز مسجد را نرفتم و الان هم که دارم نامه تایپ می‌کنم حس نماز را ندارم، از خودم دلگیرم و بدم می‌آید، عصبی می‌شوم با خانم، استاد شما را به خدا قسم کمکی بدهید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که در این زمانه که زمانه عسرت است و روحیه نیست‌انگاری تقدیر این زمانه است، بتوانیم اولاً: آن را درک کنیم و نادیده‌اش نگیریم و ثانیاً: متوجه راهی باشیم که در افق توحیدی انقلاب اسلامی به سوی ما گشوده است تا حرارت حضور در چنین افقی، آرام‌آرام به سوی ما آید. آری! قصه، قصه عسرت است و در عسرت باید خود را برافراشته نگه داشت ماورای احوالاتی که به سراغمان می‌آید تا ما را از جایگاه و جای خود بکنند. نه! باید در مقابل طوفان پایداری کرد و قدرت خود را تجربه نمود. خوشا به حال آنانی که به جای قدم‌گذاشتن در جاده‌های کوتاه و هموار، به قلّه‌ها و جاده‌های سنگلاخ نظر دارند. عرایضی اخیراً در رابطه با «نیست‌انگاری» که تقدیر این دوران است، شده، خوب است سری به آن دو جلسه بزنید.

<https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۵۱۶۷> و <https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۵۱۶۰>

موفق باشید